

Jeg vil her gerne spørge socialministeren, om man har forhandlet tingene helt på plads med de kommunale parter. Er man enige i finansieringen med de kommunale parter? Er man enige i konsekvenserne med de kommunale parter?

Arbejdet med de socialt udstødte inddrager mange frivillige og private organisationer. Der gøres et godt stykke arbejde disse steder. Det er ofte her, vi har nået meget gode resultater. Mange af de private organisationer finansieres fra år til år via vore puljer. Vi bør se på disse puljer. Mange gode projekter savner en budgetmæssig sikkerhed for det videre arbejde.

Sluttelig kan jeg sige, at socialministeren i sine bemærkninger til lovforslaget nævner, at lovforslaget skal ses i sammenhæng med to andre lovforslag, som regeringen vil fremsætte, herunder om amtskommunal visitation af stofmisbrugere, hvor kommunerne har en medfinansiering.

Nu er det et kommende lovforslag, men jeg vil godt her tage forbehold for et kommende lovforslag, hvor hele visitationskompetencen lægges over til amterne. Der må i det mindste være en form for sideordnet visitation for både amter og kommuner. Selvfølgelig skal kommunerne have mulighed for at køre en selvstændig narkobehandling. Problemet med narkomisbrugerne kræver brede løsninger, og i de løsninger må kommunerne have frie hænder.

Men som sagt, vi glæder os til udvalgsarbejdet og ser frem til et positivt resultat.

Villy Søvndal (SF):

Generelt er vi i SF helt enige i lovforslagets intention, nemlig at forbedre forholdene for de socialt udstødte i samfundet. Vi har med det her forslag at gøre med det, der er kernen i socialpolitik, nemlig den måde, vi behandler de dårligst stillede på. Det er vigtigt konstant at bevare fokus på det paradoks, at et så rigt samfund som det danske masseudstøder mennesker i det omfang, vi ser.

De konkrete forslag kan efter SF's opfattelse sammenfattes under den fælles overskrift, at retningen er rigtig, men ambitionsniveauet og omfanget af indsatsen utilstrækkelig.

Det første forslag giver kommunerne pligt til at anvise husly mod betaling også for enlige. Det er et godt forslag, al den stund det er en menneskeret at have et sted at bo. Den nuværende prioritering i kommunerne giver oftest fortrin for familier og enlige forsørgere med børn. Disse grupper skal selvsagt fortsat have en bolig af helt indlysende grunde. Derfor er for-

udsætningen for, at dette lovforslag får den betydning, som der lægges op til, at kommunerne i højere grad bruger anviseretten til det almennyttige byggeri og private boliger eller til et større boligbyggeri.

Jeg skal i den forbindelse spørge socialministeren, hvad socialministeren vil stille op med kommuner, der eventuelt ikke lever op til kravene i § 31, stk. 1. Hvilke sanktioner vil den kommune blive mødt med, der ikke lever op til kravet om at anvise en husvild en bolig?

Det andet forslag drejer sig om bofællesskaber med medhjælp og væresteder for personer med særlige sociale vanskeligheder. Det er ligeledes en oplagt god idé. Der er brug for støtte og hjælp til denne gruppe af mennesker. Det er mennesker med et massivt misbrug, der har brug for hjælpen til en bedre sundhedstilstand, til en bedre ernæringstilstand og til et brud med isolation og ensomhed.

Det tredje forslag drejer sig om § 105-institutionernes fremtid. Der har været en meget lang debat om § 105-institutionernes fremtid. Og lovforslaget bærer præg af, at der er lyttet og taget hensyn til de synspunkter, der har været i debatten. Det er fornuftigt at fastholde en meget høj statslig medfinansiering, det er fornuftigt at fastholde et selvmøderprincip, og det er også fornuftigt at inddrage kommunerne mere aktivt i opfølgningen. Det har også været en rigtig hensigt at prøve at adskille de nye og de mere traditionelle brugere af § 105-institutionerne, men der er også ved den her lejlighed grund til at pege på i alt fald to områder, hvor vi i dag har forhold, vi som samfund ikke kan være bekendt.

I bemærkningerne til lovforslaget er der nævnt indsatsen over for de psykisk syge med 15 M-puljen. Ligeledes er fremrykningsudvalgets rapport og indsatsen derefter nævnt. Det, der ikke er nævnt, er, at der endnu er lang vej på psykiatriområdet, specielt over for den dårligst stillede gruppe af de psykisk syge. Nedlægning af psykiske sengepladser tvang disse mennesker på forsorgshjemmene. Derfor resterer der den opgave at etablere de pensionater eller refugier, eller hvad man vil, der sikrer den dårligst stillede del af de psykisk syge bedre forhold.

På narkoområdet er forholdene i dag også klart utilfredsstillende. En del af Folketingets medlemmer deltog i den høring, som Amtsrådsforeningen afholdt. Hvis man vil de ting, som der blev lagt op til, nemlig sikre, at flere end halvdelen af narkomanerne bliver behandlet, og sikre, at der bliver tilbudt behandling ved siden